

Sygn. akt I PK 18/18

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Rączka

w sprawie z powództwa D. P.
przeciwko Szkole Podstawowej [...] w N.
o nawiązanie stosunku pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 30 stycznia 2019 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.
z dnia 21 września 2017 r., sygn. akt V Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 21 września 2017 r., sygn. akt V Pa [...] Sąd Okręgowy w K. na skutek apelacji powoda D. P. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w K. z 21 października 2016 r., sygn. akt IV P [...] w ten sposób, że zobowiązał pozwaną Szkołę Podstawową [...] w N. do złożenia D. P. w terminie 14 dni od daty wydania niniejszego wyroku oświadczenia woli o powierzeniu stanowiska dyrektora szkoły na okres 5 (pięciu) lat poczynając od 1 maja 2017 r., zaś w pozostałym zakresie apelację oddalił.

Wyrokiem z 21 października 2016 r. wydanym w sprawie IV P [...] Sąd Rejonowy w K. oddalił powództwo D. P. wniesione przeciwko Gminie D. oraz przeciwko Szkole Podstawowej [...] w N., o nawiązanie stosunku pracy (pkt I wyroku), przyznał od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w K.) na rzecz

radcy prawnego B. S. kwotę 221,40 zł w tym podatek VAT, tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu (pkt II), nie obciążył powoda D. P. kosztami procesu (pkt III).

Sąd ten ustalił, że D. P., legitymuje się wykształceniem wyższym; uzyskał on stopień nauczyciela mianowanego, a następnie stopień awansu zawodowego nauczyciela dyplomowanego.

Zarządzeniem nr [...] z 6 maja 2015 r. Burmistrz Miasta i Gminy w D. ogłosił konkurs na stanowisko Dyrektora Szkoły Podstawowej [...] w N..

W dniu 10 czerwca 2015 r. przeprowadzono konkurs na to stanowisko, w czasie którego złożone zostały 3 oferty, Komisja Konkursowa podjęła uchwałę o odmowie dopuszczenia do udziału w konkursie kandydatów T. D. i H. F., zaś D. P. jako jedyny uchwałą tejże Komisji został dopuszczony do udziału w konkursie. W dalszej jego części zaprezentował koncepcję funkcjonowania i rozwoju Szkoły Podstawowej w N. oraz odpowiadał na pytania członków Komisji. Nie odpowiedział natomiast na pytanie zadane przez przedstawicieli Kuratorium oraz przedstawicieli Rady Rodziców. W protokole konkursu zapisano adnotację, iż członek Rady Rodziców - R. F. zgłosił zastrzeżenia dotyczące braku podpisów na dokumentach złożonych do oferty D. P.. Po dokonaniu oceny przedłożonych dokumentów, wysłuchaniu przedstawionej koncepcji rozwoju szkoły i dyskusji, Komisja przystąpiła do tajnego głosowania. Upoważnionych do głosowania było 9 członków Komisji, oddano 9 ważnych głosów, w tym 5 głosów aprobowujących kandydaturę D. P., 3 głosy przeciwne oraz 1 głos wstrzymujący się. W protokole stwierdzono, że konkurs został rozstrzygnięty, a kandydatem na stanowisko Dyrektora Szkoły Podstawowej [...] w N. został D. P..

W dniu 11 czerwca 2015 r. Przewodnicząca Komisji Konkursowej J. S., złożyła do Burmistrza Miasta i Gminy D. wniosek o unieważnienie konkursu z dnia 10 czerwca 2015 r. w celu wyłonienia kandydata na stanowisko Dyrektora Szkoły Podstawowej w N.. W uzasadnieniu wniosku wskazała, że D. P. nie udzielał dostatecznej odpowiedzi na zadawane pytania i budzi obawy czy jest osobą kompetentną na to stanowisko, zaś załączona przez niego koncepcja funkcjonowania i rozwoju Szkoły w części zawiera dane dotyczące innej placówki. W związku z tym, Burmistrz Miasta i Gminy D. zarządzeniem nr [...] z dnia

12 czerwca 2015 r. unieważnił konkurs na dyrektora Szkoły Podstawowej w N.. Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 20 lipca 2015 r. (znak: [...]) Wojewoda [...] stwierdził nieważność w/w Zarządzenia nr [...] Burmistrza Miasta i Gminy w D. z dnia 12 czerwca 2015 r. w sprawie unieważnienia konkursu na stanowisko Dyrektora Szkoły Podstawowej [...] w N..

Kolejno, zarządzeniem nr [...] z dnia 15 października 2015 r. Burmistrz Miasta i Gminy w D. unieważnił konkurs przeprowadzony w dniu 10 czerwca 2015 r. na stanowisko dyrektora pozwanej szkoły. Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 28 grudnia 2015 r. (znak: [...]) Wojewoda [...] stwierdził nieważność w/w zarządzenia nr [...].

Wojewódzki Sąd Administracyjny w [...], prawomocnym wyrokiem z dnia 11 maja 2016 roku sygn. akt II SA/Ke [...] uchylił w/w rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody [...] w przedmiocie stwierdzenia nieważności zarządzenia nr [...].

W dniu 28 czerwca 2016 r. Burmistrz Miasta i Gminy D. wydał zarządzenie nr [...] w sprawie powierzenia stanowiska dyrektora Szkoły Podstawowej [...] w N. i stanowisko to z dniem 1 lipca 2016 r. powierzył G. P. na czas do dnia 30 czerwca 2018 r.

Na skutek skargi wniesionej przez Wojewodę [...] na zarządzenie Burmistrza Miasta i Gminy D. z dnia 15 października 2015 r., nr [...] w przedmiocie unieważnienia konkursu na dyrektora Szkoły Podstawowej [...] w N. Wojewódzki Sąd Administracyjny w [...] wyrokiem z 25 stycznia 2017 r. wydanym w sprawie II SA/Ke [...] stwierdził, że zaskarżone zarządzenie zostało wydane z naruszeniem prawa. Przedmiotowy wyrok wydany przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w [...] zapadł już po rozstrzygnięciu sprawy niniejszej przez Sąd pierwszej instancji. Przedmiotowy wyrok uprawomocnił się w dniu 7 kwietnia 2017 r. Z dniem uprawomocnienia się wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] drugie zarządzenie Burmistrza z dnia 15 października 2015 r. nr [...] utraciło moc prawną i swoją skuteczność. Tym samym zostało ono wyeliminowane z obrotu prawnego na przyszłość.

Powyższy wyrok Sądu Okręgowego został zaskarżony skargą kasacyjną przez pozwaną w części uwzględniającej apelację powoda.

Jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca powołała oczywistą zasadność skargi.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że Sąd Okręgowy w zaskarżonym wyroku w sposób oczywisty naruszył prawo, a mianowicie art. 36a ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 1943 z późn. zm.). Mimo jasnej i nie budzącej wątpliwości interpretacyjnych treści tego przepisu, Sąd Okręgowy nakazał złożenie oświadczenia woli o powierzeniu stanowiska dyrektora szkoły - tejże szkole. Przepis art. 36a u.s.o. przyznaje taką kompetencję wyłącznie organowi prowadzącemu szkołę - bez żadnych wyjątków. Powód składając apelację od wyroku Sądu Rejonowego zrezygnował z roszczenia o zobowiązanie Gminy D. lub Burmistrza Miasta i Gminy D. do złożenia oświadczenia woli o nawiązaniu stosunku pracy, bowiem powód zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego tylko w części-przeciwko pozwanej Szkole Podstawowej w N..

W sytuacji, gdy w postępowaniu przez Sądem drugiej instancji pozwanym nie był Burmistrz Miasta i Gminy D. ani Gmina D., a jedynie Szkoła Podstawowa [...] w N. - Sąd Okręgowy nie miał w obowiązującym stanie prawnym podstaw do wydania wyroku w zakresie złożenia oświadczenia woli o powierzeniu stanowiska dyrektora szkoły. Powództwo D. P. o nawiązanie stosunku pracy skierowane przeciwko pozwanej Szkole Podstawowej powinno zatem zostać oddalone przez Sąd Okręgowy w K..

Powód nie składał odpowiedzi na skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W razie powołania przesłanki przedsądu, jaką jest oczywista zasadność skargi kasacyjnej, należy w motywach wniosku zawrzeć wywód prawny wyjaśniający, w czym wyraża się owa oczywistość i przedstawić argumenty na poparcie tego twierdzenia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, LEX nr 198531; z 10 sierpnia 2006 r., V CSK 204/06, LEX nr 421035; z 9 stycznia 2008 r., III PK 70/07, LEX nr 448289; z 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, LEX nr 448205; z 3 kwietnia 2008 r., II PK 352/07, LEX nr 465859 i z 5 września 2008 r., I CZ 64/08, LEX nr 512050). O ile dla uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274; z 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, LEX nr 375616; z 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, LEX nr 453107; z 9 maja 2008 r., II PK 11/08, LEX nr 490364; z 21 maja 2008 r., I UK 11/08, LEX nr 491538 i z 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, LEX nr 494134). W judykaturze podkreśla się, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 nr 13, poz. 230; z 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, LEX nr 442743; z 11 kwietnia 2008 r., I UK 46/08, LEX nr 469185 i z 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, LEX nr 494133).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że skarżąca nie wykazała istnienia powołanej przesłanki przedsądu. Zarzuty, mające świadczyć o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej mają jedynie charakter polemiki ze stanowiskiem Sądu drugiej instancji, który w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku obszernie wyjaśnił dlaczego to właśnie pozwana szkoła

powinna zostać zobowiązana do złożenia przedmiotowego oświadczenia woli, jako pracodawca powoda. Sąd drugiej instancji powołał się przy tym na orzecznictwo Sądu Najwyższego dotyczące tego, kto jest właściwym pracodawcą dla dyrektorów szkół publicznych. Skarżąca natomiast nie przedstawiła żadnych argumentów prawnych, wskazujących na to, że Sąd drugiej instancji dokonał błędnej wykładni prawa, poza zaprezentowaniem próby polemiki ze stanowiskiem Sądu.

Reasumując, skarżąca nie wykazała, aby skarga kasacyjna była oczywiście uzasadniona. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wykazano, aby Sąd Okręgowy dopuścił się naruszenia prawa materialnego albo procesowego, które doprowadziłyby do wydania oczywiście błędnego i niesprawiedliwego wyroku.

Stwierdzając, że nie zachodzą przyczyny przyjęcia skargi, określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c.